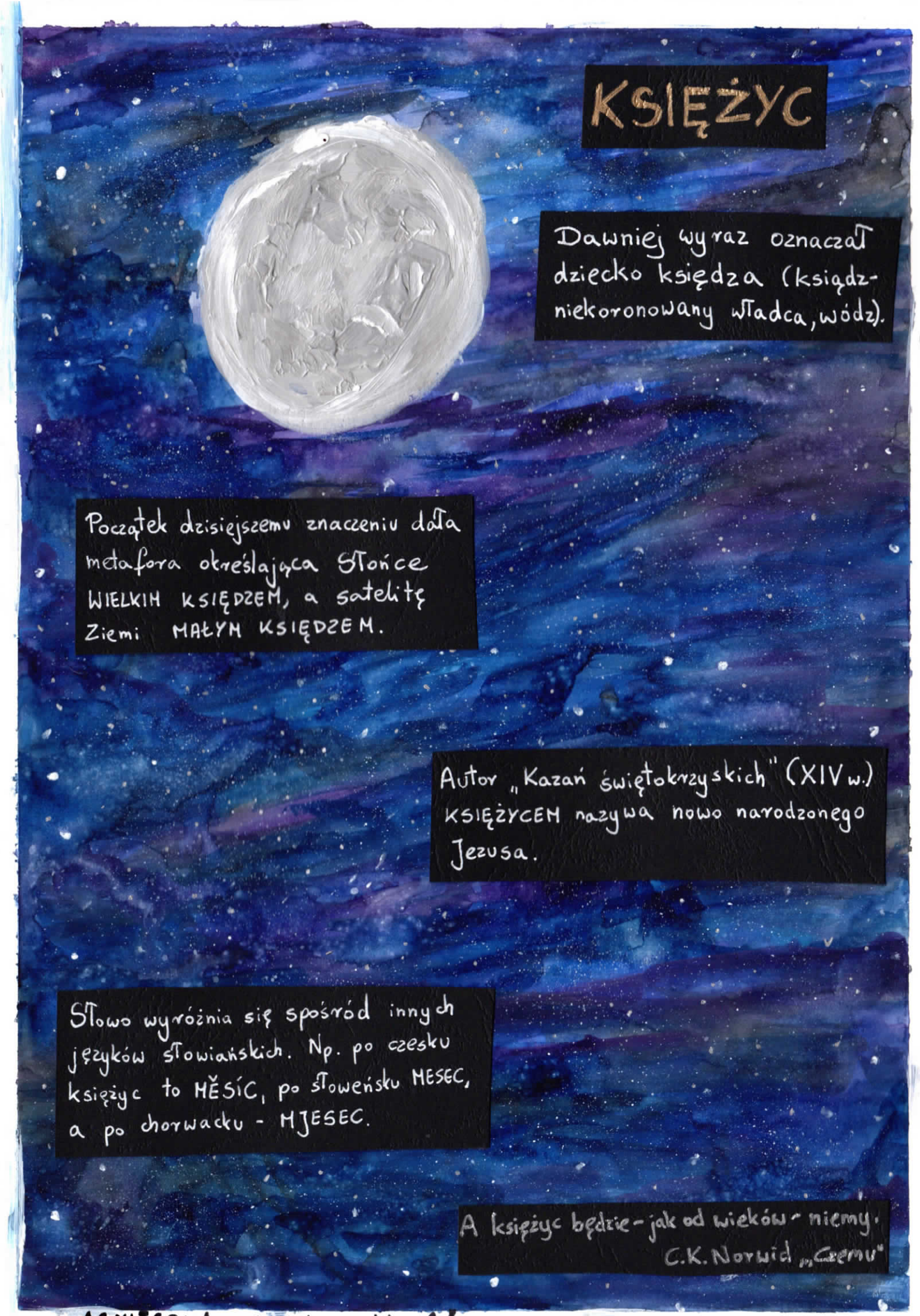
KSIĘŻYC
Dawniej wyraz oznaczał dziecko księdza (ksiądz- niekoronowany władca, wódz).
Początek dzisiejszemu znaczeniu dała metafora określająca Słońce WIELKIM KSIĘDZEM, a satelitę Ziemi MAŁYM KSIĘDZEM.
Autor „Kazań świętokrzyskich" (XIV w.) KSIĘŻYCEM nazywa nowo narodzonego Jezusa.
Słowo wyróżnia się spośród innych języków słowiańskich. Np. po czesku księżyc to MĚSÍC, po słoweńsku MESEC, a po chorwacku - MJESEC.
A księżyc będzie - jak od wieków - niemy.
C.K. Norwid „Czemu"